

КНИЖКОВИЙ ЗНАК ШЕСТИДЕСЯТНИКІВ

«Видано для відзначення 30-ліття єпископського служіння українському народові (1942-1972) митрополита УАПЦ єпископа Мстислава Скрипника — книголюбця й доброго українського мистецтва» — такою присвятою оздоблена надзвичайна книжка «Книжковий знак шестидесятників», перший примірник якої подаровано митрополитові Мстиславу під час ювілейного бенкету в неділю 14-го травня 1972 року в Бавнд Бруку, Н. Дж. Говоримо про це видання як надзвичайне, бо воно, в багатьох аспектах, переходить грані сучасності, маркуючи багатогранний етап дозрівання самобутності культурної і національної думки в Україні та єдності з нею українців в діаспорі. Мова тут не про те, що ця книжка бездоганно видана на високоякісному папері з багатобарвними ілюстраціями, опрацьована у зручній полотною обкладинці. Про її технічну сторінку можна було б висловлювати суперлативи. Навіть і не тому, що усі зміщені в ній матеріали були зібрані в Україні. Промовним є тут факт, що, незважаючи на ліхольта, переслідування і знущання, Україна видає все нові мистецькі кадри, свідомі своєї відповідальності в обличчі минулого, сучасного і майбутнього. Саме тому, погляди на монографію «Книжковий знак шестидесятників» треба розглядати у цій самій площині, що й інші свідчення живучості української національної стихії наших днів, як: «Інтернаціоналізм чи русифікація» Івана Дзюби, «Ліхо з розуму» Вячеслава Чорновола, «Собор у ринтованні» Євгена Сверстюка, «Вільно» Михайла Осадчого, «Український Вісник» чи й інші численні вияви літературного і публіцистичного добірку молодого покоління шестидесятників. Коли, до тепер, наше знайомство було зведено до зразків писемної творчості цієї генерації, то монографія «Книжковий знак шестидесятників» розкриває наш кругозір на образотворче мистецтво, яке являється інтегральною частиною питомого сучасної України духового процесу і ролі якого у ньому, в закордонній публіцистиці, була зведена до згадування імен мистців Алли Горської й Опанаса Заливаха, не так за їхні творчі здобутки, як за їхній патріотизм і принципи.

Від безіменної збірки колекціонера екслібрису в Україні до монографії «Книжковий знак шестидесятників», виданої закордоном, треба було чимало часу і зусиль. Треба висловити подив і вдячність багатьом із тих незнайомих, що причинилися до видання.

Для нас етап постання книжки починається десь в середині 60-х років, коли, крім Володимира Митри, Мстислава передає до України невеликий пакунок із соткою оригінальних відбиток екслібрисів роботи молодих українських мистців.

Маловідомі і часто незнані імена набрали нового звучання. Це були твори Василя Перевальського, Ліді Перевальської, Олександра Фисуса, Миколи Малюка, Ніни Денисової, Миколи Шекера, Миколи Павлушенка, Остапа Оброца, Івана Остафійчука, Івана Катрушенка та Опанаса Заливаха.

Українська громада в Америці мала нагоду вперше оглянути ці оригінальні екслібриси на виставках «Сучасна графіка України», влаштованих українською молоддю в лютому 1971 року в Філадельфії і в квітні того ж року в Нью-Йорку.

Перше враження було більше як прихильне. Говорили про відродження екслібрису на Україні. Виставки здобули й інші розголоси — лайливу заяву «Нечистими руками», скеровану проти організаторів виставки і опубліковану в київській газеті «Культура і життя» з 30 червня 1972 року з підписами видатних мистців України Т. Яблонського, В. Касіяна, М. Дерев'яни, М. Глушенка і С. Губарєва.

Як цього треба було сподіватися, Управа Об'єднання Мистців України в Америці, яка до речі не мала ніякого відношення до влаштування згаданих виставок, гостро засудила вимушений виступ київських мистців, борючись за право українського мистецтва на свободну творчість.

Реалізуючи призначення переданих з України матеріалів, митрополит Мстислав

доручив видання їх окремою монографією видавництва «Книжковий знак шестидесятників» чекас на свого покупця. Це перша така книга, яку в Україні видає Асоціація Українських Незалежних Мистців багатолітнього мистецтва, присвячений українському екслібрису.

Завдяки всесторонній допомозі митрополита Мстислава, надзвичайне видання «Книжковий знак шестидесятників» чекас на свого покупця. Це перша така книга, яку в Україні видає Асоціація Українських Незалежних Мистців багатолітнього мистецтва, присвячений українському екслібрису.

Компонування екслібрису ставить мистцеві неабияку проблему: найлучніше описати, обмеженими засобами, характер, професію і зацікавлення власника книжки з допомогою символів, гербів, зображень, що часто бувають дуже дотепні або вдумливі. Інакше — перед мистцем стоїть завдання створити портрет власника не малюванням його фізичного вигляду, а розповіддю про його внутрішні прикмети та його відношення до довколинього світу. Книжковий знак можна назвати образотворчим афоризмом, паралельним до сонетів у літературі, завершених самих у собі. Безперечно із згаданих тут причин, масовість екслібрису виключена, за винятком виконавців для громадських та державних установ.

Наголошуючи роллю мистецтва, як чинника максимального використання мас, советські керівники байдуже ставляться до екслібрису. Це відношення дуже влучно описав В. Ладизинський в статті «20 літ українського екслібрису (1946-1966)», одиний нам відомий статті про екслібрис в нашій еміграційній публіцистиці, у «Нотатках з мистецтва» за грудень 1968 року:

«Не можна сказати, що книжковий знак був офіційно заборонений, як засуджений як акась «буржуазна вигадка», як вияв «приватно-власницької ідеології». Діло радше в тому, що мистецтво мало тоді служити виключно побудові комунізму, мало впливати на підвищення промислової і хліборобської продукції, отже не було ні часу, ні місця на такі дрібні справи, як екслібриси, які могли спокійно погекати до кращих часів, до пори, коли валова продукція перевищить капіталістичні країни.»

І далі: «Раз така була на пряма лінія в мистецтві, не слід було, а навіть небезпечно робити від неї якісь відхилення.»

Беручи до уваги атмосферу совєтської дійсності, доводиться дивуватися, що відродження українського екслібрису так прийшло. Це ще більше підносить надзвичайність видання «Книжковий знак шестидесятників».

Парадоксальним явищем в історії екслібрису є його зв'язок з розвитком техніки, який він завдячує своєму народженню і сучасну вульгаризацію. Як відомо, поява друкарства зумовила початок книжкового знаку. Майже усі ранні екслібриси були виконані технікою мідрграфію і дереворізу. Ще досі їх вважають за основні. Згодом розвинулася техніка літографії. У новітніх часах, з усе більшим удосконаленням цинкографії і фотографічних процесів репродукції, найчастіше зустрічаємо екслібриси, виконані механізованою дорогою, з допомогою копіювання з рисунків тушом. Цей останній засіб репродукції, хоч і уможливило складні в минулому багатобарвні роз'язки, поважно підірвав ремесло гравірування. Сьогодні на Заході все менше мистців з умінь майстерно орудувати різцем. Тому не часто можна знайти мистця, який сам працює над екслібрисом. В Україні, де мистці не мають доступу до друкарських майстерень, екслібриси виконують засобами минулого. Майже усі екслібриси, репродуковані в монографії «Книжковий знак шестидесятників» — це дереворізи або лінопринти.

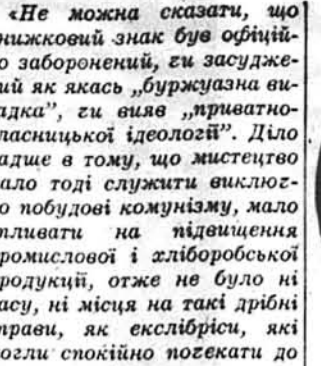
Український книжковий знак, як остаточно й усі інші галузі українського мистецтва, — це матеріальний свідок складних історичних переживань України. Разом з нею він перебуває піднесення і дні важких сумерік. Як ми вже згадували, історія українського екслібрису сягає понад три століття і глибоку розвинутою нашої культури. За ці століття Україна пережила чимало грунтовних перемін. Високий рівень української промисловості XVIII століття промислового закарбований на зраз-

ках тогочасного екслібрису. Поруч згадуваних уже книжкових знаків Івана Філіповича, відзначаються екслібриси для Олександра Безбородька, Федора Тумановського, Михайла Франковича, монастирської бібліотеки міста Холма.

В XIX столітті, у час повної ліквідації залишків української державності і цілковитого повернення України в колонию — в економічному і культурному розумінні — мистецтво екслібрису занепадає, а відродження його приходить разом з національним піднесенням кінця століття і з початком екслібрису почали працювати видатні українські мистці: Модест Сосенко, Мико-

ла Самокиш, Михайло Нечитайло-Андришко, Юрій Нарбут, Олена Кульчицька та інші. Особливо Юрій Нарбут надав екслібрисові, як і всієї тогочасній українській графіці, нові напрями з наголосом, поставленим на національних стиліях і сюжетних елементах. У перше десятиліття совєтської влади в Україні, коли ще не була цілковито придушена українська національна стихія і коли Україна ще жила подихом атмосфери визвольних змагань, над екслібрисом працювало багато українських мистців, підносячи його рівень до небувалих у нас вершин. Василь Кричевський, Іван Мосалевський, Леонід Хижинський, Михайло Жук, Олена Сахновська, Іларіон Пеленський — це імена лише кількох видатніших.

Хоч і як хочеться говорити про мистецтво, уникаючи усяких політичних моментів, — на що дехто настійливо наполягає, — факт занепаду українського мистецтва, в тому і книжкового знаку, пов'язаний з неможливими політичними переслідуваннями в Україні 1930-их років, коли нищено усе те, що носило найвищу ознаку української національної окремішності. В Україні зник не лише маленький книжковий знак, але фізично були ліквідовані десятки і сотки українських мистців, на чолі з творцем української версії модерного мистецтва у формі монументалізму Михайлом Бойчуком, було знищено безліч надбань української культури, включно з найвидатнішою пам'яткою української архітектури — Михайлівським золотоміром собором. Щасливо склалися, що у ці страшні для України роки, багато видатних мистців опинилися поза межами засягу совєтської влади. В Західній Україні і по усіх закутках світу над книжковим знаком працювало чимало українських мистців. Центрами української вільної творчості стають Львів, Варшава, Прага, Париж.

Богдан Сорока: «Се книжка Вячеслава Чорновола»

ла Самокиш, Михайло Нечитайло-Андришко, Юрій Нарбут, Олена Кульчицька та інші. Особливо Юрій Нарбут надав екслібрисові, як і всієї тогочасній українській графіці, нові напрями з наголосом, поставленим на національних стиліях і сюжетних елементах. У перше десятиліття совєтської влади в Україні, коли ще не була цілковито придушена українська національна стихія і коли Україна ще жила подихом атмосфери визвольних змагань, над екслібрисом працювало багато українських мистців, підносячи його рівень до небувалих у нас вершин. Василь Кричевський, Іван Мосалевський, Леонід Хижинський, Михайло Жук, Олена Сахновська, Іларіон Пеленський — це імена лише кількох видатніших.

Хоч і як хочеться говорити про мистецтво, уникаючи усяких політичних моментів, — на що дехто настійливо наполягає, — факт занепаду українського мистецтва, в тому і книжкового знаку, пов'язаний з неможливими політичними переслідуваннями в Україні 1930-их років, коли нищено усе те, що носило найвищу ознаку української національної окремішності. В Україні зник не лише маленький книжковий знак, але фізично були ліквідовані десятки і сотки українських мистців, на чолі з творцем української версії модерного мистецтва у формі монументалізму Михайлом Бойчуком, було знищено безліч надбань української культури, включно з найвидатнішою пам'яткою української архітектури — Михайлівським золотоміром собором. Щасливо склалися, що у ці страшні для України роки, багато видатних мистців опинилися поза межами засягу совєтської влади. В Західній Україні і по усіх закутках світу над книжковим знаком працювало чимало українських мистців. Центрами української вільної творчості стають Львів, Варшава, Прага, Париж.

З українським екслібрисом того часу пов'язані призвища Павла Ковжуна, Миколи Бутовича, Петра Холлодного, Лева Геца, Роберта Лісовського, Ніла Хасевича, Михайла Осінчука, Святослава Гордицького, Володимира Січинського, Ярослави

Микола Павлушенко: «Книгозбірка Ігоря Бугасевича»

Музики, Стефанії Гебуса-Баранецької й інших.

Жахиття другої світової війни і тяжкі післявоєнні роки не сприяли відродженню книжкового знаку. Аж до 1960-тих років екслібрис майже цілком відсутній на мистецьких виставках в Україні. Виняток тут становлять мистці Львова, яким завдячуємо, що мистецтво книжкового знаку збереглося в Україні, починаючи з видатної нової генерації: Поруч мистців старої генерації: Ярослав Музики, Стефанії Гебус-Баранецької, Петра Обала, Олени Кульчицької з'являються у Львові нові сили: Софія Караффа-Корбут, Іван Кришчак, Михайло Курилич, Євген Безіско,

Богдан Сорока: «Се книжка Вячеслава Чорновола»

Іван Катрушенко, Степан Корочак й інші. У той сам час на еміграції працюють над українським екслібрисом Яків Гніздовський, Мирон Левицький, Едвард Козак, Святослав Гордицький, Юрій Кульчицький, Любомир Гуцалюк, Петро Холодний, Володимир Балас, Микола Вутович, Андрій Сологуб й інші. Однак, на еміграції, мистецтво українського книжкового знаку, хоч і над ним працює чимало видатних мистців, не притягнуло ще й досьогодні ширшого зацікавлення науцього інтелігенції. Тут не було ще окремої його виставки, ані присвяченого йому видання. В Україні, разом з ароматичним зацікавленням книжковим знаком, серед мистців, до його відродження причинилося популяризування екслібрису любителями і мистецтвознавцями на чолі з проф. Іваном Крип'якевичем, Андрієм В'юнником і Володимиром Вітруком.

В 1963 році в Києві було влаштовано невелику виставку українського книжкового знаку, а 1964 року київське видавництво «Мистецтво» видало альбомчик «Український екслібрис». Про зріст зацікавлення книжковим знаком в Україні говорить уже і те, що восени

1965 року Спілка художників України влаштувала республіканську виставку екслібрису, яка подорожувала по великих містах України протягом двох років. На ній експонувалося понад п'ятсот творів ста і трьох мистців за період з 1918 по 1964 рік.

Подібна виставка відбулася 1971 року з 435 творами, зробленими за 1965, 1966 і 1967 роки. Окремі виставки екслібрису були організовані у Львові в 1968 і 1969 роках з експонатів львівських мистців. Упорядниками багатолітнього каталогу цих виставок були: республіканських — Андрій В'юнник і львівських — Володимир Вітрук.

Велика частина репродукованих зразків в монографії «Книжковий знак шестидесятників» були виставковані на згаданих виставках, однак й упорядник Микола Вірук зосередив свою увагу на молодій генерації мистців та на зразках, характерних творчості шестидесятників.

«Чим викликає така повага до книжкового знаку в наш час?» — запитує упорядник монографії Микола Вірук і сам відповідає на поставлене питання: «Пригин цього явища є більше, але, на нашу думку, основа полягає в тому, що на даному етапі екслібрис є «найвільнішим» видом образотворчого мистецтва. В ньому художник може повністю виявити свою індивідуальність і не звертати уваги ні на які обмеження: ні на цензуру, ні на критику, ні на художній фонд, ні на широкого гитара», що не завжди розуміє модерне мистецтво.»

Ми на цьому місці стримасмося з докладнішим об-

Микола Малюко: «Ex libris Бібліотеки київського художнього інституту»

говоренням зібраних зразків у монографії «Книжковий знак шестидесятників», щоб дати читачеві можливість власних висновків, сподіваючись, що наші фахові критики скажуть про це видання своє слово. Хочемо тут ще познайомити читача з чотирнадцятьма молодими мистцями, твори яких увійшли в цю надзвичайну книжку «Книжковий знак шестидесятників».

Основну частину монографії становлять екслібриси подружжя Ліді та Василя Перевальських. Автор 28 екслібрисів у монографії, один з найвидатніших молодих графіків в Україні, Василь Перевальський народився 1938 року і закінчив Київський державний художній інститут 1964 року. Працює в дільниці мистецького оформлення книги і недавно в Києві вийшла ілюстрована ним книжка «Пісні про кохання» Лідію, народженою 1936 року на Житомирщині, живе тепер в Києві. Не вважаючи на те, що Ліді Перевальська немає особливої мистецької освіти, вона широко відома як знавець мистецтва і автор багатьох екслібрисів, з яких в монографії репродуковано 7.

Олександр Фисун народився 1932 року в Запорізькій області. В 1961 році закінчив Київський художній інститут, спеціалізувавшись в малярстві. Працює у Києві. У монографії 15 його екслібрисів, серед них Івана Дзюби і Дмитра Павличка. Народжений 1938 року Микола Малюко працює тепер мистцем-монументалістом в Дніпропетровську. В 1967 році він закінчив Київський художній інститут. Серед його 21 книжкового знаку в монографії вирізняється знак поета Ігоря Калюцка.

Дружина Миколи Малюка, Ніна Денисова, народилася 1942 року на Дніпропетровщині. В 1961 році закінчила Дніпропетровську художню школу і працює в рідному місті в дільниці книжкової графіки. Цікавий її екслібрис, виконаний на підставі детально картини відомого українського монументаліста Михайла Войчука. В монографії вміщено 5 книжкових знаків її роботи.

Микола Шекера народився 1937 року і 1965 року закінчив Київський університет ім. Тараса Шевченка. Серед 4-ох книжкових знаків в монографії є його власний, із символами медицини і графіки.

Микола Павлушенко заступлений у монографії 4-ма книжковими знаками. Він народжений 1945 року і тепер студіює в Київському державному художньому інституті. Остап Оброца народився 1931 року біля Стрия на Львівщині. Вчився у Львівському училищі прикладного мистецтва ім. Івана Труша і 1964 року закінчив поліграфічний інститут ім. Івана Федорова у Львові. У монографії 6 його екслібрисів. Надзвичайно талановитий, але заступлений лише одним книжковим знаком, Іван Остафійчук народився 1940 року в селі Тростанець, Снятинського району, Івано-Франківської області. Закінчив 1966 року Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва. Сьогодні один з найвидатніших молодих графіків Західної України. Іван Катрушенко народився 1925 року на Луганщині і 1953 року закінчив Львівський інститут прикладного

декоративного мистецтва. В монографії два його книжкові знаки. Ім'я Опанаса Заливаха широко відоме з його проєкту на вітраж для Київського університету ім. Тараса Шевченка. Як відомо, вітраж цей був знищений, а його автора засуджено на п'ять років тяжких робіт в концетраційному таборі в Мордовії. Народився Опанас Заливаха 1925 року на Харківщині, однак більшість свого життя провів за межами України: дитинство в Томелі на Західному Сибірі, а студентські роки в Ленінграді, де 1960 року закінчив Державний інститут живопису, скульптури й архітектури. В Україні поселився 1961 року, але вже 1965 року був арештований, засуджений та депортований. Екслібрис Опанаса Заливаха, репродукований в монографії, були виконані під час ув'язнення. В монографії вміщені екслібриси Івана Світличного роботи київської керамістки Галини Севрук. Мисткиня закінчила Київський державний художній інститут і тепер працює в експериментальній керамічній майстерні при Інституті експериментального проєктування Академії архітектури УРСР. Її творчість в галузі кераміки настільки оригінальна і цікава, що вимагає уважного розгляду.

Микола Малюко: «Ex libris Бібліотеки київського художнього інституту»

Остап Оброца: «Збірка Музею друкарства на Україні»

Богдан Сорока, екслібрис якого уже були вміщені в «Свободі» і зв'язку з виставкою «Сучасна графіка України», народився 1940 року у Львові. Він закінчив Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва. На еміграції його графічна творчість широко відома з різних публікацій. В монографії репродуковані п'ять його екслібрисів, у тому Вячеслава Чорновола й Івана Світличного.

Монографію «Книжковий знак шестидесятників» замінюють чотири екслібриси Богдана Соїки. Львів'янин Богдан Соїка народився 1938 року. Початкову мистецьку освіту одержав у Львівському училищі прикладного мистецтва ім. Івана Труша і з 1958 року навчався у Львівському інституті прикладного і декоративного мистецтва, який закінчив 1964 року.

Кінчаючи цю статтю, гаряче рекомендуємо надзвичайну монографію «Книжковий знак шестидесятників» любителям мистецтва і цілій українській громаді. Це справді надзвичайне видання, сповнене полум'яною любов'ю молоді України до всього рідного й українського.

БОГДАН ПЕВНИЙ

Книжковий знак шестидесятників

Вступна стаття і упорядкування: Микола Вірук. Мистецьке оформлення і макет: Богдан Певний. Технічний редактор: Роман Беренчич. Видання № 5. «Свобода», Р.О. Box 595, St. Louis, Mo., U.S.A. 1-4 авторів, 110 сторінок, з чого 6 кольорових. Стр.: 304. Форм.: 177 x 185 мм. 1972.

Ліда Перевальська: «Книжечка Маркіяна»

700 пластунів вітає весну

Традиційне Свято Весни призначене для пластових станиць Нью-Йорку та околиць відбулося в днях 27, 28 і 29-го травня ц. р. на Платовій Оселі „Вовча Тропа“.

Ця тема була особливо підкреслена в теревах і в іграх та програмі святкової ватри в неділю 28-го травня.

Цілість Свята Весни підготували та перевели курені старших пластунів „Чорноморці“ та старших пластунок „Верховинки“ під проводом команданта свята І. Раківського.

У внісвіді триденних змагань перше місце серед куренів юначок здобув 44-ий курень ім. Оксани Дзиджори з Ньюарку, а серед юнаків 31-ий курень ім. Івана Виговського з Пассейку.

У суботу та неділю відбувалися ривночасно на просторій платовій оселі рад куренів і старших пластунів

Свято Матері в Ютиці

Учасники Свята Матері в Ютиці. У першому ряді стоять (з-ліва): Михаєск Ликтей, Тана Ярмак і Гора Ліщинська.

Коли американські діти кожної суботи можуть бавитися і свобідно проводити час — наші діти ходять до школи і під доброю опікою, набираючи знання, відвідують українську школу.

О. М.

образом Богоматері виголосила вірш до Пречистої Діви Марії. Михаєск Ликтей проспівав пісню і продекларував вірш. Гали Ліщинська виголосила промову присвячену матері.

Я. Л.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

З листування ЦК АБН

Щоденно до канцелярії Центрального Комітету Антібольшевницького Вільного Народу в Мюнхені приходить велика пошта, що відзеркалює частину діяльності цієї установи.

З деякими листами, одержаними в березні-квітні ц. р., знайомимо читачів. П. Хозе Комес із Бразилії інформує, що „через 92 радіостанції Бразилії ми щотижня постіжно надаємо всі нові вістки про українське змагання за свободу, як і про боротьбу інших Поневолених Націй“.

В листі з 27 березня п. Бертіл Гегман повідомляє із Швеції, що в запланованому ним, редакційному журналу „Дет Фріа Україна“, числі 2-му, буде включено найновіше „Слово Валентина Мороза“, і що те число буде майже повністю присвячене боротьбі українських інтелектуалістів за їхні права.

Представник АБН в Австралії д-р С. І. Унтару надіслав листа з рамені АБН до прем'єр-міністра Нової Зеландії Дж. Маршалла, в якому висловив сумніви, чи часті візити цієї країни російськими представниками, як архієпископ Нікодим, представники Вєрховного Совєту з Москви й подібні, можуть принести якусь користь Новій Зеландії.

У відповідь прийшов лист з 21-го березня 1972 р. від прем'єр-міністра Дж. Маршалла (пересланий до ЦК АБН), в якому, між ін. сказано: „Я пишу про утиски релігійної і політичної свободи в СРСР. Позиція Нової Зеландії в цій справі — ясна. Релігійна й політична свобода є частиною способу нашого життя, і ми не підтримуємо тих утиски будь-де в світі. Нова Зеландія вже кілька разів підтримувала зусилля міжнародної спільноти народів, щоб такі свободи були введени по всьому світу, в рамках Хартії ООН та Універсальної Декларації Людських Прав“.

З Києву в Канаді, з маю настирши св. Апостолів надійшов від настоятеля лист у березні ц. р., в якому висловлено подяку за інформаційні матеріали в журналі „АБН-Кореспонденс“ про переслідування більшовиками Церкви в країнах Східної Європи. „Чимало церковних служителів нині стаються жертвами переслідувань, кажучи, що там існує конституційна гарантія релігійної свободи за Залізною Заломою. Заки вони поширюють цю неправду, наших братів далі переслідують, у зв'язку з чим навіть замучують на смерть!“

(Л. П.)

Український Бібліографічно-Довідковий Центр в Чикаго

Завданням Бібліографічно-Довідкового Центру є: 1/ Удержувати „Зведений Каталог Української-зокрема рідкісної- українських періодичних та архівних матеріалів в бібліотеках та приватному посідданні в Північній Америці“.

2/ Збирати колекцію українських бібліографій та індексів та бібліографію української бібліографії; 3/ Публікувати українські бібліографії, індекси та інші довідники.

4/ Збирати статистичні дані, що відносяться до нашої спільноти в Північній Америці, а саме:

- а/ списки українських видавничих, періодичних та книгарень; б/ списки українських бібліотек та архівів та українських збірок в американських та канадських бібліотеках та архівах; в/ списки українських параграфів та церков усіх віровізань; г/ списки українських цілющих шкіл та шкіл українознавства; д/ списки українських організацій з їхніми низовими клітинками; е/ списки українських мистців акторів та інших мистецьких виконавців; ж/ списки українських кооператив та банків; з/ списки фільмів з українською тематикою; и/ списки творів українських мистців в музеях, галереях образів та приватному посідданню; к/ списки знавців поодиноких аспектів української проблематики; л/ всіякі інші інформації, які можуть мати значення для дослідників української проблематики; м/ зібрані інформації будуть використовуватись виключно для науково-дослідних цілей і не будуть уділювані для рекламних чи інших цілей; н/ треба доводити як важним є такий центр для всього дослідника української проблематики в загальному, а зокрема для дослідника української спільноти у вільному світі. То значення ще зростає як-чого треба сподіватися-стане законом проєкт посла Пуцінського та сенатора Швайкера „Про Центри Етнічних Студій, який збільшить зацікавленість українською проблематикою.“

Тому що УВДЦентр не користуєт з жадних субвенцій його розбудова залежить від попергя української спільноти.

Тому просимо допомагати нам фінансово, складаючи пожертви на потреби УВДЦентру.

Також просимо співпрацювати допомогти нам осягнути наші цілі, а саме:

- а/ Просимо всі наші центральні установи надіслати нам списки з адресами своїх локальних клітин чи Відділів; б/ Консисторії та Проводи Українських Церков усіх віровізань надіслати нам списки своїх параграфів та церков; в/ всіх наших письменників та науковців надіслати бібліографії своїх праць як друкованих так недрукованих, як також подати надчим вони зараз працюють; г/ Просимо надіслати нам дисертації на українські теми прийнятні американськими чи іншими університетами; д/ Наші бібліотеки та архіви просимо прислати нам список рідкісної української та вартісних архівних збірок у їхньому посідданню; е/ Про те саме просимо українських бібліотечарів, які працюють у неукраїнських бібліотеках, які мають колекції українські; ж/ так само просимо зголошувати списки рідкісних періодичних видань; з/ наших бібліотечарів просимо надіслати по одній каталоговій картці на кожду закаталоговану українську чи українстичну книжку; и/ просимо зголошуватися до співпраці при різних бібліографічних та індексних проєктах, або зголошувати самостійні проєкти; к/ просимо надіслати бібліографічні картки на біографії чи то монографічні, чи як статті для індексу української біографії; л/ просимо надіслати картки на рецензі на українські чи українстичні публікації, видані поза Україною, для індексу рецензій, який плануємо започаткувати; м/ просимо піднятися індексуванням статей сталої вартости (історія, мемуаристика, біографія, фольклор, тощо) в поодиноких наших шоденниках та тижневниках; н/ просимо індексувати поезії новелі, драматичні твори, тощо-друковані в напших періодиках та збірниках (календарі і альманахи) для індексу поезії, драматичних творів, та новелі; о/ просимо зголошувати всіякі інші проєкти, які можуть допомогти в розбудові УВДЦентру; п/ Просимо надіслати нам по одному примірникові виданих бібліографій та індексів, та по можливості копії, а коли неможливо то картотеки невідання.

Шевченківські роковини в Картереті

12-го березня українська громада на чолі з парохом о. д-ром В. Поспичилом вшанували найбільшого батька і генія. Свято відбулося о. год. 4-й по полудні в аудиторії Нейтен Гл Скул, при Рузвелт Евею.

Інж. О. Граб оформив програму свята в такому порядку: п-на Оля Мартинюк учениця 4-тої класи відіграла „Заповіт“, свято відкрив директор школи інж. Володимир Янів. Учні 1-ої класи продекларували вірш, деклямацію підготував Іван Козак.

Святоче слово виголосив інж. Омелян Граб, фортепіяново сольо відіграла Катя Мартинюк, учениця 2-ої класи, деклямували учні 2-ої

класи, підготовлені інж. О. Грабом, на гітарі і гармонії виконали в'язанку українських пісень двох братів Тарас і Богдан Качик. Опісля деклямувала сім літня Іренка Кудшнір, місцевий хор СУМА під диригентурою Марії Ян-кубович відспівав в'язанку пісень, деклямувала Катруся Палига, учениця 5-ої класи.

Народні танки виконавала танцювальна група з Картерету, танцювальна група СУМА з Пассейку і танцювальна група молодших з Пассейку під проводом п. В. Юрчинока.

Свято закінчено українським національним гимном.

М. Я.

Надійний концерт

Правдоподібно одним із найбільших плюсів молоденької піаністки Ірки Пелех це те, що вона не належить до „вундеркіндів“. Ім бо занадто все легко приходить і через це вони так часто заграчуються. Ірка це дуже талановита і працююча дівчина, що постійно розвивається і дозрівала особливою опікою своєї учительки з Г. Клим. Це росле, зі щиросердечною у с мішкою 15-літнє дівча. Треба вірити, що нікому ніколи не доведеться почути від Ірки негодуювання, яке авторів дописувачеві довелося вислухати нещодавно від однієї нашої теж талановитої особи, що вчилась, мала успіхи, рослила надії, та одного дня — кинула все. І при зустрічі сказала: „Що? тратити молодість для музики? Ні! Я не вправлятиму всім годин денно!“ Сподіємось, що Ірка залишиться при своєму царівному інструменті, що до нього в неї — видимо — є поклання.

Концерт 23-го квітня ц. р. в залі Українського Інституту, що відкрила сеньйорка наших музичних учителів, президент УМІ, Н. Байлова, була потвердженням тих надій, що на Ірку покладають наві культурно-музичні кола.

Однією із найкращих прикмет Іриного характеру це те, що в неї майже зовсім непомітне якнебудь хвилювання. Побажаєт б їй тільки, щоб так було завжди і в прийдешньому. Щодо самої виконавця, то краще було б почути спочатку Сонату Ф-дур нашого, Борнляського. Лисенко (2-га Радося) і Бар в ірський (Прелюд е-моль) пройшли добре, однак аж у знамен-

ній „Прелюді і Фузі“ ц-моль Н. Нижанківського відчувався проблиски, що цього вечора можна очікувати від молодого концертантаки ще чогось куди більшого. З мінятир залишилися у пам'яті „Комарик“ Барнвіського і Грудина — „На вулиці скрипка грас“, замість: „Кину кужіль на полицю“. Тут од фіс-моль, Косенка був заграний переконливо; та в Степового: „Ніби танок“ прийшло те, чого ми дожидали всенький вечір: оте невольне павутинне плітнісімо. І тоді, коли на попередньому ввечері в ЛМКлюбі, вона пописувалась фортепіаном, „рр“ це не можна було дослухатися у неї. Тепер Ірка його здобула, і це чи не найважливіший чинник у її технічному розвоку. Дві „Новелети“ композиторки Філд були як би передсмаком того, що мало прийти наприкінці. Речі Людкєвичка, М. Колесси і Ревуцького були дуже добре заграєні, проте ще не доставало їм тільки того, що спалахнуло в двох кінцевих тонах концерту, в „Поємі Карпат“ Фомєнка, і в „Гуцульській Токкаті“ Кос - Анатольського, а саме: пережиття. Тут Ірка розламала рами взірцевого, учнівського концерту і дала дві точки на справжньому, мистецькому рівні. Саме цююю цією грою, взяла вона всеціло і беззастрєжно слухачів, які зараз домоглися від неї двох вдячних наддатків (Косєнко, Нижанківський).

Теодор Терен-Юськів

Вступайте в члени УНСоюзу!

The Payroll Savings Plan is for people who can't save a buck. Ever notice how your paycheck sort of slips through your fingers before you get around to stashing a little away for the future? Ever have a dream about a vacation, or a cottage you want, or a college fund you're going to build for your kids... then wake up ten years later just to find out you're no closer to making your dream come true than you were when you first had it? You're not alone. Everybody has trouble saving a buck these days. And, that's why there's a Payroll Savings Plan. Sign up where you work and an amount you specify will be set aside from each paycheck and used to buy U.S. Savings Bonds. Before you can get your hands on it. Before you can spend it. It won't be too long before you have a nice nest egg built up, a bankroll that's really worth something. Join the Payroll Savings Plan. It's helped a lot of people... just like you.

Take stock in America. Join the Payroll Savings Plan.

Paid by Ukrainian National Association, Inc. and "Svoboda" Ukrainian Daily

Архітект Радослав Жук взяв участь у Конференції Асоціації Архітектурних Шкіл ЗСА і Канади

Прінстон, Н. Дж. — Відомий архітект, професор МекГільського Університету в Монреалі Радослав Жук взяв участь у Красівій Конференції Асоціації Архітектурних Шкіл ЗСА і Канади, що відбулася в кінці квітня у Прінстонському Університеті у Прінстоні, Н. Дж. На Конференції були представники майже всіх вищих архітектурних шкіл південно-східного району Америки і Канади. Конференція була присвячена демонстрації нових методів навчання архітектури, з доповідями та демонструванням проєктів, для уягладнення складних процесів планування скомплікованих будов. Проф. Р. Жук репрезентував МекГільський Ун-т, прибувши на Конференцію з трьома своїми студентами. Він демонстрував власну методи, яку опрацював — спробу здефініювати різницю між інтуїтивним і раціональним підходом до архітектурного проєктування. Основною ідеєю цієї нової методи є те, щоб до краю використати раціональну частину планування, в тому й найбільш складні компютери, але залишити простір для творчого мислення архітекта, для його мистецької

інтуїції. Проф. Радослав Жук у грудні минулого року був запрошений до складу іспитового журі в Гарварді, козляв здавали іспити студенти з „Грейджитт Скул оф Ді-зайн“. Він був співавтором проєкту павільйону „Світ Дитини“ на ЕКСІО-1967 у Монреалі, запроєктував оформлення площі перед пам'ятником Т. Шевченка у Вашингтоні, запроєктував в багаті українських церковних будов у Канаді і з відомий, як творець сучасного архітектурного українського стилю. Деякі з тих церков дістали особливе призначення, і ті проєкти та світліни з них були друковані в пресетивних архітектурних журналах у ЗСА, Канаді, Англії і Австралії. Архітект Радослав Жук бере деякі елементи з кращих досягнень традиційного українського церковного будівництва, вважаючи, що те будівництво завжди у свій час було модерним, і тому українська традиція завжди жива. Архітект Радослав Жук є братом молодого піаніста-віртуоза Іриней Жука, який 12-го травня дав блискучий цілювечірній концерт у вищій музичній школі „Шібоді“ в Балтиморі.

В СРСР розпочався „Місячник боротьби з аварійністю“

Київ. — „Становище в республіці хоч і стабілізувалось, сказав представникові „Радянської України“ з 14 травня міністер внутрішніх справ УССР І. Головаченко, МВД, але поки що залишається напруженим“. Після минуло-річного подібного місячника в Україні мала б знизитися аварійність на шляхах на 20 відсотків, але цього виявилось не досить: „Багато було зроблено для удосконалення організацій руху — встановлено нові дорожні знаки і оновлено старі, покажчики, загордження, поліпшено розмітку вулиць тощо. Проводитимуться агітпроєкти, зв'язані з населенням“, „Неда-

вно в м. Турка стався трагічний випадок, коли загинули чотири чоловіки, а 13 дістали поранення. Виявилось, що шофер їхав не по визначеному йому маршруту, а „гальмову трубку“ шофер перев'язав ганчіркою, побачивши, що вона вже була надтріснута. На стріжкомі спуску гальмо тріснуло, авартобус з розгоном ударився в будинок. У повідомленні сказано, що багато дорожніх випадків трапляються через необережність пішоходів, зокрема, „відомо багато випадків, коли, рятуючи якусь п'яницю, що несподівано з'явився перед машинною, розбився сам водій“.

Цей заклик не відноситься до тих осіб чи установ, які відповідні наші попередні заклики та надіслали бажані інформації чи матеріали. За Український Бібліографічно-Довідковий Центр Д-р Роман Верес М-р Еміль Басюк Вступайте в члени УНСоюзу!

ЯРОСЛАВ ДОБОШ РОЗПОВІДАЄ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ськи піддержувати з ним розмову. Для мене було ясно, що тут йдеться про хитрий підступ, щоб від мене щось довідатися, і тоді замовчав.

Бранці наступного дня прийшли люди з КГБ. В багажі Добоша знайдено обтяжуючі матеріали: дві знімки з одного українського інтелектуаліста, що перебував на Сибірі, а друга — одного, перекладеного письменно. Одночасно знайдено видану там, але відтак заборонену книжку відомого літературного критика та мікрофільм машиністусу книжки, про поетичні рими, автор якої знаходиться на засланні в Сибірі.

Мені поставлено запити і я подав придуману розповідь. Це відбулося так: під час мого побуту я зустрінувся з одним незнайомим, який просив мене забрати цей матеріал до Бельгії, щоб дати його прочитати своїм землякам. Моя розповідь не переконала видно співрозмовця, і мені дали в Чоп допитували на протязі двох днів.

7-го січня ввечері завіз мене до в'язничної камери у Львові. Маленьку, вогню камеру ділив я з одним жидом, який мав поширювати таїні інформації про рух спротиву в Україні. Камера була така мала, що щодня з нас міг пройти поміж двома ліжками, другий мусів кластися на ліжко. Щодня ми одержували російське „Правду“ і „Правду України“. Мені не вільно було ні писати, ні одержувати іншої літератури. Да була вистачаюча, але без змін. Фізичних знущань не було. Одну годину денно я міг прохажуватися на подвір'ї між мурами, що мало не більше як 2 X 2 метри завбільшки та 4-метрові стіни, обведені вгорі колючим дротом. До місяця квітня мене щоденно перелигували.

Добоша при допитах провадили завжди до іншої кімнати. Спочатку допитами проводив один майор.

„Він наче б з мною грався, вичислюючи імена українських націоналістів і їх діячів. Також називав по імені ті особи, з якими я зустрічався. Я запевняв, що нічого з них не знаю. Після довгого заперечування підсунули мені ім'я тієї жінки, яку я зустрічав у Львові, разом з усіма деталями нашої зустрічі, які були такі точні і докладні, що я більше не міг відказуватися. Те, що я з нею говорив, держав у таємниці для себе. Тоді мої допитувачі показали мені статтю 46 кримінального кодексу, в якій говориться про зменшення кари, коли хтось признається до вини. Я намагався далі стояти при попередніх твердженнях. Тоді мені назвали дальші три імена осіб, з якими я

зустрічався, мовляв, їх арештовано. Різно ж обидві жінки оскаржені, але ще не арештовані. Я вигадував різні легенди і намагався віддержувати „війну нерівну“, яку вони розпитували. Минуло п'ять місяців, і мені ставало чимраз ясніше, що на основі статті 57 кримінального кодексу я буду суджений за шпигунство з карою від 7 до 15 літ, а то й карою смерті“.

Амбасада

Перші два місяці Я. Добош був в'язнем від будь-якого контакту з Бельгією. 21-го лютого відбулася перша візита двох делегатів бельгійської амбасади у Москві.

„Розмова тривала лише 20 хвилин. Мені наказано мовчати про мою ситуацію. Інакше я міг би себе ще більше обтяжити. Також відповідники амбасади не мали права говорити з мною про суть могого ув'язнення“.

— Вас тричі відвідували з амбасади. Навіть амбасадор особисто приїздив. Про що Ви тоді говорили? —

Добош усміхнувся. „Прямо по суті могого ув'язнення“.

— Це було минулого тижня в п'ятницю. Після пресконференції Добоша відвідали двоє членів журналістського колективу з Москви, де вони провели більше як 50 хвилин, повторилися ця сама процедура“.

„3 холодним виразом обличчя розповіли вони мені, що СРСР втримує добри стосунки з Бельгією і хоче їх далі зберігти. — Тому ми теж вивеземо за границю. — Я цьому не хотів йти віри і спочатку думав, чи це не якась нова хитрість. Вони це погрозили мені та сказали, що ніхто більше не сміє старатися в такий спосіб відвідувати Україну. — Твоїм наслідникам не вдасться вже дістатися на волю“...“

„Перш за все відпочити, і доводилося відпочити. Правда, подібно буду продовжувати студії. Далі хочу поспішити боронити людські права. Росіянам мене примусили до „самокритики“. Від того людським правам не покращало. З цієї причини я не почувуюся зв'язаний з залогом, яку я там мусів скласти, та що я там обіцяв“.

Самокритика і звільнення „Минулого тижня у вівторок до в'язниці у Львові

Що тепер Добош буде робити?

„Перш за все відпочити, і доводилося відпочити. Правда, подібно буду продовжувати студії. Далі хочу поспішити боронити людські права. Росіянам мене примусили до „самокритики“. Від того людським правам не покращало. З цієї причини я не почувуюся зв'язаний з залогом, яку я там мусів скласти, та що я там обіцяв“.

КАТИНЬ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

гилами дерева, комісія дійшла до одноозгідного висновку, що вбивство dokonano в квітні-травні 1940 р. Після того видно відповідний комунікат.

За відомком однієї могили, в якій знаходилися вищі рангою старшини, в масових могилах трупи лежали 8-12-ма верстами, при чому всі вони мали руки зв'язані таким самим способом, як і жертви НКВД у Вінниці. Тільки тут уживано зброю німецького виробу, що її можна було набути на чорному ринку. Як і у Вінниці, жертви стріляно здебільшого пострілом у спину, хоч знайдено також проколотих чотирьохчастини багнетами, уживаними в Червоній армії.

Кількість жертв, знайдених в Катині, коливається між 4.200 і 4.400.

На питання, де поділись інших 11.000 старшин, за відомком органів НКВД, ніхто не відповів. А вони — мовчать.

Совєтське слідство. Нюрнберг

Зайнявши Катинь уліті 1944 року, большевики створили власну комісію, до якої не запросили нікого із закордону, навіть польських комуністів.

Згідно з свідченнями мешканців Катині, лікарський обслідуванням тощо, комісія повідомляла, що польські старшини працювали при будові шляхів. З вибухом війни вони потрапили в руки німцям, які й замордували їх восени 1941 р., а навесні 1943 р. відкопали, поклали їх в кишені совєтськї газети та листування з рідними і знову закопали до

Олександра Ляшка призначено на нового голову Ради Міністрів УССР

(Закінчення зі стор. 1-ої)

маціями із достовірних джерел — його згодній опозиції до відвідин преа. Ніконова в Москві після того, як американські літаки замінували при старті Гайфорн в Північній Америці. Протеж відіграли тут деяку роль й різніці поглядів між совєтськими керівниками щодо внутрішньої політики Совєтського Союзу.

„П. Шелест, який залишався поки що повноправним членом панівного Політбюро, був заміненій на становищі провідника української компартії прем'єром Володимиром В. Щербинським, який є також членом Політбюро. Це замінило порожнім пост українського прем'єра, що

У Симферополі відбувається процес „над групою зрадників батьківщини“

Київ. — „Радянська Україна“ з 4-го червня повідомляла, що „вже кілька днів у Будинку культури Симферопільського заводу ім. Кірова йде судовий процес над групою зрадників батьківщини, кривавих поплічників гітлерівських головорізів. На лаві підсудних гітлерівські накателі з так зв. татарського 152 добровольчого батальйону „СД“. Між названими шістьма татарськими і російськими прізвищами є два українські прізвища: Семен Парасотченко і Микола Кулик. Справа розглядає вивізна сесія „Радянської України“ на лаві підсудних шестеро. Але поруч з ними на цій ганебній лаві — фашизм і буржуазний націоналізм“, „судуватимуть усіх, хто виношує задум проти чистого неба і мирної вєстських людей“. У залі су-

тишескі й українські змагуні, не маючи змоги виступати на Олімпіаді, демонструють свій зв'язок з олімпійською ідеєю та приготуються до зустрічі в майбутньому.

Першим виступом наших спортсменів в рамках Балтійських Ігорі участь у відбіркових і коштовних змаганнях, що відбуються 17-го і 18-го червня у Клівленді. Українську групу у музичній і жіночій відвіданці репрезентуватиме першун УСЦАК на 1972-ий — СУМ Торонто, у коштовній класі „юнаків“ група змагунів з Клівленду.

Українська громада Клівленду, численною участю, повинна дати повну підтримку нашим командам у цих важких і престижних змаганнях, що відбуються у залі Естабурк (відвіванка) та Нейві Джим (кошиківка).

Черговими імпезами Балтійських Ігорі будуть змагання у легкоатлетіці, тенісі й плаванні, що визначені на 29-го і 30-го липня у Торонті. УСЦАК веде підготовку виступити в згаданих ділянках спорту в найсильніших, репрезентативних командах. Змагання, як і в Клівленді, проходять у чотирьох групах: юнаків, юначок, чоловіків і жінок. Клівленд С. Маланчук

Українські змагуні учасниками Балтійських Ігорі

Завершенням довгих переговорів з Управою Української Спортової Централі Америки й Канади — було рішення організаційного комітету Балтійських Ігорі запросити українських змагунів до участі в щорічних першествах, що в цьому році відновлюють свій 20-тилітній ювілей існування й безперервної тягlosti.

Як неабалтійська нація — українська група виступатиме на Ігрішчах в характері гостей та не матиме права займати місця у загальному, дружиновому то ч у в'язні. Нашим змагунам забезпечено однак право до всіх відзначень, грамот і медалів для евентуальних переможців у поодиноких ділянках спорту. Для українських змагунів така участь буде не лиш збагаченням програми виступів — але й цікавою спробою змірити сили з більшими заавансованими змагуніми інших національностей.

У цьому, олімпійському році Балтійські Ігрішча відновлюються з авимковою урочистістю. Організатори намагаються якнайбільше олімпійського церемоніалу перебрати в свою програму. Ідея такого задуму дуже символічна: хочеться виказати що литовські, естонські, латвійські й українські змагуні, не маючи змоги виступати на Олімпіаді, демонструють свій зв'язок з олімпійською ідеєю та приготуються до зустрічі в майбутньому.

Першим виступом наших спортсменів в рамках Балтійських Ігорі участь у відбіркових і коштовних змаганнях, що відбуються 17-го і 18-го червня у Клівленді. Українську групу у музичній і жіночій відвіданці репрезентуватиме першун УСЦАК на 1972-ий — СУМ Торонто, у коштовній класі „юнаків“ група змагунів з Клівленду.

Українська громада Клівленду, численною участю, повинна дати повну підтримку нашим командам у цих важких і престижних змаганнях, що відбуються у залі Естабурк (відвіванка) та Нейві Джим (кошиківка).

Концерт для УВУ в Пассейку

У травні п. р. ректор Українського Вільного Університету проф. д-р Володимир Янів закінчив свій побут в ЗСА. Поїздка його була зв'язана з ювілейним святкуванням 50-ліття УВУ. Із цієї нагоди відбулися ювілейні імпези в різних осередках, у формі зустрічей із громадським, наукових конференцій дискусійних панелів із молоддю та бенкетів із концертами. Мистецький концерт з бенкетом відбувся у Флядлерфілі 4-го грудня 1971-го р.

Заходом Т-ва Алюміній і Приятелів УВУ стейту Нью Джерзі 17-го жовтня 1971 р. в залі Української Централі в Пассейку, відбувся концерт із бенкетом. Як музичний фавхіт дозволю собі поділитися моїми враженнями про концерт у якому брали участь наші активні, визначні музичні сили. Наш видатний композитор Володимир Грудин прославив свою композицію „Капрічіо аля Давида“ — 50-літню УВУ. Цей твір побудований на темах українських народних пісень, виявляє вже не вперше, майстерну руку великого композитора, який зумів поєднати фольклорний колорит із сучасними гармонічними засобами і надати йому відтінку справжнього життя. Численна публіка прийняла цю точку програми із великим призначенням.

Програма ввечера була добре та стисло дібрана, а виконавцями найкращі з-поміж наших професійних мистців. Складалася вона із трьох частин.

Концерт почався виступом піаністки Дарії Гординоскої-Каранович, однієї з наших чоловічих репрезентантів відтворчого мистецтва, яка виконала В. Барвінського „Прелюдія з Української Сюїти“ і Станіслава Людкевича „Пісня до Схід Сонця“. Піаністка, улюблена учениця Василя Барвінського виконала ці твори як не можна краще, та згідно із задумом композитора.

Марія Яєвська-Мурована, вартісна музична індивідуальність, прегарної краси, гекхічно вишколеним співом, виконала К. Степенка „Зустрітись, щоб зразу розлучитись“ та „О не дивуйся“, а далі В. Грудина два романси: „Міміза“ та „Гей Волошин“. Інтерпретацію цих творів характеризував глибокий підхід та добре збалансована сила експресії. Піаністичні вальси Дарії Каранович надавали дискретне та витончене тло виконуваним пісням. М. Мурована є „артист меймбер“ Ді Матане Мюзік клуб. Виступас часто в рядом із артистами з великим стажем.

Скрипаль Рафаїл Венке з якого іменем зустрічаємося шораз частіше, а який збагатив нечисленні ряди наших інструментальних виконавців першодержавною силою, відіграв „Капрічіо аля Давида“ В. Грудина написане у елегантній химеричному настрої — виртуозно. Враз із компаньйоркою Дарією Каранович заблюнули виконавчі браурурні засобаи скрипки та фортепіана.

Другу частину програми вивопили мистецьке і повне не експресії читання творів В. Стефаніака заслуженого актором української сцени Йосипом Приямком.

У третій частину концерту Дарія Каранович виконала змистово цікаві і піаністичні твори В. Грудина: „Етюд оп. 32 ч. 3“ і „Галлоп оп. 69 ч. 4“. У грї піаністично знову була дібрана форма, блискуча техніка і виконаний музичний смак.

І знову ми почули Марію Яєвську-Муровану в піснях Д. Сичинського „Бабиня літня“, М. Фоменка „Аріозо“, Радості Татяни з опери „Іван Сілесик“ і М. Лисенка — „Нічого, нічого“, у яких виявила усі камерні тонкості співацьки та великий настрій розсяг виконуваних пісень. — словом велику культуру співу. Паралельно з розвиненим компонентом був акомпаньямент Дарії Каранович виконаний темпераментно, з естрадним шармом.

На закінчення — скрипаль Р. Венке при акомпаньяменті Дарії Каранович прегарно відіграв Скерцо Ц-моль Й. Брамса.

Усі професійні мистці які брали участь у концерті, виконують постійно твори українських композиторів для нашої і чужої публіки.

Програма, хоч виконувана у одній із менших місцевостей, не мала ні трохі характеру якоїсь провінційної імпези. Мистці призначили гонорарі із цієї імпези на цілі УВУ. Головою Ювілейного Комітету, заслугою якого була підготовка імпези, і добір мистців та уклад програми, був д-р Володимир Гординоский.

Наталія Котович

ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ

Можливо побоюючись, вибуху епідемічного хворі, київська преса подас вистіп рубрикою „Служба здоров'я“. В одній із них, з 6 червня, остерігається людей перед проведенням літніх відпусток „ликим способом“ — не радять їхати самовільно на південь до Чорного моря, бо там збиваються мільйони людей, немає відповідних нічлігів тощо. „Потрібні бази. Не можна вимагати від людей виконання навіть такого елементарного правила, як миття рук, якщо не поставити в належному місці умивальника“. Преса радить не їсти свіжих овочів, „або ж ще краще — ошпачувати їх окропом“.

Фінальні Змагання — неділя, 18-го червня ФУТБОЛ ЗА ЧАШУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ НАРОДІВ

Не буде на домашній телевізії. Безпосередньо в кольорах на величезному екрані via Satellite

Фіналістами будуть дві із слідуєчих чотирьох дружин:

ЗАХ. НІМЕЦЬЧИНА - БЕЛЬГІЯ, ССРСР - МАДЯРЩИНА

(Півфінали будуть розіграні 15-го червня)

Початок год. 11-та ранку

NEWARK: RKO BRANFORD Всі місця \$8.00

the felt forum MADISON SQUARE GARDEN CENTER 4th Ave. Ret. 31st & 33rd Sts.

Нью Йорк і околиця!

В п'ятницю, 16 червня 1972 р. в год. 7:00 ввечером в домівці Т-ва „Дністер“ 361-ий ВІДДІЛ УНСОЮЗУ 119 Авеню „А“, між 7 і 8 вул. в Нью Йорку

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО ОКРУЖНОГО КОМПІТЕТУ ВІДДІЛВ УНС міста Нью Йорку й околиці

до участі в яких запрошені Урядовці, Представники та конвенційні Делегати усіх Відділів Округу.

ЦІЛЬ ЗБОРІВ:

Перевірити дотеперішню працю і її здобутки та обговорити шляху працю в часі літа, щоб відзначити першеству нашої Округи, яке вола шподонок років зберігала. Предметом наради буде також співпраця з обласним організаціоном та вручення поточних зрощ членам Клубу Заслужених.

В Зборах візьмуть участь

ГОЛОВНИ УРЯДОВЦІ УНСОЮЗУ і ВАСИЛЬ ОРИХОВСЬКИЙ обласний організатор.

Заліскаємо всі Відділи і їх уряди та конвенційні Делегати, як і інших активних союзовців узяти участь у цих важливих Зборах.

Заліскаємо всі Відділи, їх Урядовців і Делегатів, до обрліленої праці. Прийдіть ще перед зборами нових членів УНСОЮЗУ, щоб відзначити добру славу Ньюйоркської союзової метрополі.

ОКРУЖНА УПРАВА

ЗАХОДАМИ ОКРУГ ВІДДІЛВ УНС СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ — відбудуться —

В неділю, 10-го вересня 1972 року ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

в Українському Селі в БАРІД БРУКУ, Н. Дж.

Програма Дня буде подана в слідуєчих оголошеннях.

НАРАДА ЧЛЕНІВ КОМПІТЕТУ СОЮЗОВОГО ДНЯ — відбудуться —

в ЧЕТВЕР, 15 ЧЕРВНЯ 1972 р. о год. 7:00 ввеч. в залі ЦЕРКВИ ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ при 719 Рузвельт Аве., Картерет, Н. Дж.

Приятність членів Комітету обов'язкова.

ЗА КОМПІТЕТ:

ПОСІП ЛІСОГІР (почесний голова)

ОМЕЛІАН ГРАБ (голова) ІВАН РАЧІНСЬКИЙ (секретар)

Дірюся сузізною вісткою, що 29-го травня 1972 р. у Вуперталі в Німецьчій підліпов у Вісчесті

Проф. д-р СТЕПАН ТИМОШЕНКО

Почесний член Товариства Українських Інженерів Америки, коресп. сівної технічної науки і засновник Української Академії Наук.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

Замість квітня на могилу

бл. п. проф. Івана Івановича Бакало

ствалася 25.00 доларів на Катедру Українознавчих Студій в Гарвардському Університеті.

А. І. М. ОЛІПНИК

В П'ЯТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Нафторококого **МУЖА, БАТЬКА І ДІДА**

сл. п. ЯРОСЛАВА БАРНИЧА

буде відіграна

ПОМІНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА в ЦЕРКВІ СВ. АНДРЕЯ, PARMА, ОНІО

в понеділок, 19 червня 1972 р.

о год. 9-й ранку

Дружина — ЯРОСЛАВА ДОШКА — ІРЕНА ДУВАС з чоловіком і синами

СПОРТ

Вислід з Клівленду

(Під увагу клівлендців і не-клівлендців)

Доросла футбольна дружина „Львова“ завзяла с я зайвий раз доказати, мовляв, ніхто не буде пророкром у власній батьківщині.

Рік тому автор цих слів вмістив у чотирьох числах „Америки“ (гляди статтю „Лан-ий розрубав вузол“, чч. 89-92, 14-19 травня 1971) показуючи їй доказуючи, що наставова ліній нападц йти в постійній пробої — то мрія відрубаної голови; то заморг на власну шию в тенетах організованої (нашими неоснованими „пробоями“) дефенсиви суперника і запросини для його нападу використувати діри в нашій дефенсиві (яка, „логічно“, йде помагаючи своєму нападцві) і здобувати даром наші ворота пробоями, на які той мас вже й час і місце... Коли наші змагання, проводив к я, звітаючи і глядачі нарешті зрозуміють, що новітній футбольна тактика — то передусім забезпечення власних воріт і наступу з дефенсиви? (у змаганнях мексиканського чемпіона з польським Рухом — Катовиці, минулого року, кожний мексиканський нападник, одержавши м'яч, віддавав його виключно змагачу, який доводив із задніх формаций, вислід 3:0 для мексиканців...). Пробій зарезервовано виключно на випадки, коли суперник відслонить поле і свої ворота.

Так клівлендські „львов'яни“, які цього року мають гарну надію, але власне... недорослу тактично дружині (зложеною на половину з власних юн'юрів), самі себє зовували „проти Інтер-Італі 1:3, проти „Донав Швабен 0:3, навіть проти нозака Панамерикенс 3:4... Проти цих трьох поразок просто дивовижно фігурує перемога 1:0 над Геленік, які (під новою назвою Белград) виграли всі інші змагання, 2:6 пунктів, 5:10 воріт (двос продукції Романа Росула, 1 Рамоса, 1 Сантоса, 1 Ю. Калустянського — це дуже ясні вигляди на майбутнє... А тим часом, ці відношення пунктів і воріт могли б фігурувати у відворотному порядку, якби наші нападники перестали думати й про легкі здобутки пробоями і почали працювати на змаганнях 2x45 хвилин — усюди там „де б то бути роботи“...

Який клясичний приклад такої роботи своєї репрезентативній дружині дала резерва „Львова“ проти розеніків з Донав Швабен 1:0? Німці в другій половині гнітючо тиснули, просто знущалися з нашої дружини. Але змасована українська дружина відержала наступ, а один із нечислених протинаступів скінчився цільним стрілом В. Добрянського — і „Львів“ виграв змагання 1:0.

Юн'юри А, під проводом інж. А. Шепаровича грали 2:2 проти Бродв'ю Гайте, перемогли 3:1 Карлджорджа, 2:0 Чегрін Фолс, 5:1 Емпасер Сакер Клуб і 5:0 Кертленд. На жаль, після цієї серії „львов'яни“ загубили ритм і несподівано програючи 0:2 проти Італіїв і 0:1 проти Донав Швабен. Все ж, із пунктами 11:5 та воротами 20:5 „Львів“ усе ще є співвласником 1-го місця своєї (Східної) групи.

Під час зеленосвяткових ваканій інж. А. Шепарович возив своїх підкомандних до стейту Конектикет, де „Львів“ одні змагання виграв 3:2, а одні програв 2:4.

Юн'юри В, по черзі зновикатували 5:0 Карлджорджа, 3:0 Джермен Сентрал, 9:0 Чегрін Фолс, і грали нерішено 2:2 проти Італіїв та 3:3 проти Загребу. Пункти 10:2, ворота 31:5 — перше місце в показнику. Більше, як половину воріт, бо 16 здобув Михайло Губач, 8 Мирон Клоє, 3 М. Гауляк, 2 Роман Клоє, 1 Шмидрик, 1 Вагній Ярослав.

Неполадки у проводі резерви Б спричинили здекомплектування дружини, вона програвала свої змагання. Останньою провід узяв воротар дорослої дружини Ігор Жига. Перший успіх під но-

вим провідником — перемога 9:0 над Норт Роялтоном.

Важке життя мають теж наші найменші з класи Сі, під проводом О. Мацини й І. Клека, Єдина розрада й оправдана надія: з таких трудючих вони, просто в силу законів природного росту, виростуть.

О. Г.

Чорноморська Січ — Кенонсбург С.К. 1:2 (0:0).

Пітсбург 4-го червня — Після довгої серії перемог і 3-ох ремісів-сезону — „Ч, Січ“ зазнала першої поразки, цим разом в чвертьфіналі зустрічі за аматорську чашу ЗСА, що відбулася в містечку Кенонсбургу, коло Пітсбургу. Цими 29-ми з черги змаганнями „Ч, Січ“ закінчила свій успішний сезон, осягнувши звання чемпіонів „Мейджор Дивізі“ Шейфер Ліги Нью Джерсі, а в циклі за аматорську чашу Американки дійшли до чвертьфіналу країни. У цьогорічному сезоні, все таки цей клуб здебув теж добрий рекорд — одні змагання в фіналі з Елзабетским СК за відкритий чемпіонат і чашу Девара.

„Січовики“ трималися мужньо на протязі цілої першої половини, вислід в якій, так і залишився 0:0. Другу половину розпочала „Ч, Січ“ швидшим темпом і в 54-ій хвилині, гарну акцію нападцві успішно закінчив Василь Каздоба, який головою здобув ведення 1:0. Після цього голя господарі почали більш гостру гру. У 6-ій хвилині за звернення уваги судді на контужноу Зарембу, який лежав на землі, був усунений Василь Каздоба і „Ч, Січ“ грала до кінця зустрічі вдесятку. В 74-ій хвилині господарям пощастило вирівняти вислід, а в 81-ій хвилині здобути переможного голя 2:1. Із присутньої публіки ок. 500, велпту частину становили українці з Пітсбургу і околиці, які прибули на стадіон з відповідними підбадьорючими для „Ч, Січ“ транспарентами.

Склад „Ч, Січ“: Гільгерс, Вол. Каздоба, Касіянко, І. Паливода, Паньків, Заремба, П. Паливода, Лужняк, Вас. Каздоба, М. Фарміга, Понос, Ліч, Вільчак, О. Фарміга. Менеджер і тренер Михайло Паливода. Склад Кенонсбургу: Гейнс, Гайнке, Паскарелла, Дероза, Сміт, Річардсон, Ванто, Скот, Люкбахер, Бенчік, М. Сміт, Стріпін, Сальсідо, Томсон, Квасенські.

Футбольні першества СУАСТ - Схід молодих юнаків

Першества учнівських і новачківських дружин УАСТ - Схід відбудуться 24-го червня ц.р. на оселі „Верховина“ в Глен Спей в рямках весняної зустрічі „Ч, Січ“, в програмі якої на протязі 2-ох днів будуть теж: товариські відбіванкові змагання „Ч, Січ“ (малинові) з СК СУМА „Крилаті“, спільна вечера, велика спортова забава, вибери красуні „Ч, Січ“ на 1972-ий р., вручення трофеїв чемпіонській 1-ій футбольній дружині, міжлюбіві шахові змагання, гри настільного тенісу.

О. Твардовський

НАКРАЩІ ПОСЛУГИ ВСІХ РОДІВ

KOPP of KERHONKSON, N.Y. (914) 626-7500

6 КІМНАТ до ВІНАЙМУ в околиці Greenpoint, Brooklyn, на гарній вулиці, добра околиця, близько сабею і склетів. Тел. (212) 389-1058

ДО ВІНАЙМУ в українському середовищі в Гантері, Н. Я. НОВИ ЗАРЯДЖЕНІ ПОМЕШКАННЯ 3 одно спальне \$500.00 (на цілий сезон), з 2 спальнями \$700.00.

Також продается 6 РОД. МУР. ВУДИНОК в полуднему Врукліні. Добре втриманий, нове газове опівання і нова електризація. Добрий прихід. Ціна — \$42.000. Про всі бліжкі інфор. телефонувати (212) 871-6428

Real Estate

ELMHURST, N.Y. — 2 род. дім, 5 і 6 кім. Ціна \$45.000. Готівки — \$10.000.

ASTORIA — 2 род. дім, 6, 6 і 4 кім. Ціна \$92.000. Готівки — \$20.000.

FLUSHING — 2 род. дім, 6 і 6 кім. Ціна \$85.000. Готівки — \$20.000.

KEW GARDENS — 3 - 2 род. дім, 6, 6, 4 кімнати; 6, 6 і 4 кімн., 5, 5 і 4 кім. Ціна кожного \$90.000. Готівки — \$25.000.

Багато 1 — 98 род. дів в різних околицях Нью Йорку. УКРАЇНСЬКА ФІРМА GEMINI REAL ESTATE CO. 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Business Opportunity

FOR LEASE: THREE BAY SERVICE STATION on local highway, Vineland area. In full operation. Excellent opportunity for good auto mechanic. Call 691-6700

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 17-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

ДІТРОИТ, Мич. Мислячі збор-ва св. о. Миколая 175-ий Вид. о год. 7-й веч. в УН-Домі при вул. Марні. Проститься чл. прибути і вирішити вислід. — Управа.

НЕДІЛЯ, 25-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

ВОСТОН, Мас. Піврічні загальні збори 298 Вид. ім. С. Ковальчак зарп після Ст. Божко в паравіальній залі церкви св. Андрія. На порядку: звіти з діяльності Відділу і роздача дивидендних чеків. Проститься чл. прибути. — Управа.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЗЛОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

усюди і завжди хоронить Вас

анцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Тарзан і Чуло, підхоплені вгору гелікоптером з Момбузі, починають шукати в джунглях над рікою за сполучачами медестри Нассії.

Генерал Іто позичив нам, Тарзана, свою рушницю на слонів з кулями дум-дум. Я можу розірвати корпус мого торговельного човна й затопити його! Чи медестра Наомі вміє плавати? Занадто ризиковно, Чуло!

Різне

ПОШУКУЄМО ПАНЬ ДО ПРАЦІ В ТАБОРОВІЙ КУХНІ В ІСТ ЧЕТГЕМ Просимо Батьків пластової молоді й Пластові Осередки організувати поїздки на Пластову Оселю, щоб підготувати її для таборування. Зголошення просимо слати на адресу: PLAST CAMP 140 2nd Ave., New York, N.Y. 10003 Тел. (212) GR 5-6960 УПРАВА ПЛАСТОВОЇ ОСЕЛІ

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ, що Адміністрація не буде поміщувати надних оголошень ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

СОЮЗІВКА ПРОГОЛОШУЄ

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР ДЛІЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ У ВІЦІ 12 до 18 РОКІВ від 24 до 30-го червня 1972 р.

ПРОГРАМА: щоденний проурх, інструкції гри теніса для початківців і завантажених, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірної гри. Інструктори: Юрій Савчук і Зенов Силік. Таборники повинні привезти свій власний виряд (включно з трьома баньками м'ячків). Оплата — харч і помешкання: \$68.00; теніс: \$24.00. ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготуватись до турнірів на Союзіці! Зголошення вислати на адресу: SOYUZIVKA UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Аплікація на прийняття

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ на СОЮЗІВЦІ КЕРТОНЕСОН, Н. Я. від 6-го до 31-го СЕРПНЯ 1972 року

М'я і прізвище: Адреса: Вік: Знання української мови: СЛАВО □ ЗАДОВІЛЬНО □ ДОБРЕ □ Залучую на рахунок оплати \$... (Повна оплата курсів — \$150.00. Половину належності треба вплатаити із аплікацією).

Аплікації вислати на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ВЕСЕЛКА

ЖУРНАЛ ДЛІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ БОЛБОВОРИ ІЛЮСТРАЦІЇ Виходить кожного місяця у видавничстві „СВОБОДА“ заходами Українського Народного Союзу.

- Редагує Колегія з членів Об'єднання Працівників Дитячої Літератури.
- Річна передплата у ЗСА \$5.00 (У інших країнах — рівновартість тієї суми)
- Для членів УНСоюзу \$4.00
- Ціна окремого числа \$0.50 центів

Адреса: "СВОБОДА" — "VESELKA" P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303. USA

Різне

ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Avenue, New York City Tel.: 475-7430. — Вислано ПІАЧКИ з ОДІГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до ССР. Масло на складі все потрібне до місяця. Послати також РУБЛІВІ ЦЕРТИФІКАТИ і приймати ПІАЧКИ до ПОЛІЦІ (також уживати речі). Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч. В неділю, від 10 до 2 по пол.

Розшуки

ПОШУКУЮ ВУКІВ ВАСИЛІА І МИХАІЛІА ЛАЗІОН зі с. Шарків (Вилпий Шарів), район Селуш, Карпатська Україна. Один з них перебував у Нью Йорку. Пошукує дочка Юлія Лазіон. Anna Korcha 337 Durie Street Toronto 9, Ont., Canada

Праця

ПОТРІБНО ГОСПОДАРИ на літню оселю (Resort) над озером. Легка праця, гарне помешкання, добрі умовини. Біля Робітничого Союзу в Глен Спей. Телефонувати: Я. Плеску, веч. 212 HA 8-5150 buss. (дєп) TE 8-0540

ВАКАЦІЇ

ДЕШЕВІ ВАКАЦІЇ НА СОУНІШНІЙ ФЛОРИДІ — на літні місяці вже від \$20.00 на тиждень від одної особи. SEMEN І РОЗА ПРИГОДА SOUTHERN SANDS APTS. 8100 Byron Avenue Miami Beach, Fla. 33141 Tel.: 866-3880

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заводеши 125 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GR 5-1457 СОЛІДНА ОБСЛУГА

НОВАЛЬЧИН FUNERAL HOME

Completely AIR CONDITIONED Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY. Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й навіраша. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі.

WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager 129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302 HENDERSON 4-5131

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

2844 Westchester Avenue NEW YORK, N.Y. 10461 Tel.: 863-2475 Директор ПОСІОФ СЕНКОВСЬКИЙ Завідусе влаштуваннями похоронів в клініках, пологівних в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕВНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ Контрольована температура. Модерна каліня до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

У нашій книгарні

- Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми — Лікарський довідник: Повстанський записник \$10.00
- Д-р Михайло Данилюк: Повстанський записник 2.25
- Д-р Лука Луцив: Іван Франко — борець за національну і соціальну справедливість 6.40
- Д-р Лука Луцив: Тарас Шевченко — свінець українського слав'я і волі 1.50
- Д-р Лука Луцив: Маркіян Шашкевич — Біографія і характеристика творчості з додатком усіх оригінальних творів 1.20
- Д-р Лука Луцив: Ольга Кобилянська. В сторіччя її народини 60
- Д-р Лука Луцив: Іван Франко — життя і творчість 60
- Роман Заводович: Кобзарева гостиня 30
- Шевченкові думи і пісні — Shevchenko's Thought's and Lyrics 60
- Александр Кедоровський: Обрії минулого 1.50
- А. Драган: Український Народний Союз у минулому і сучасному 60
- Іван Смолий: У зелену Півдірі — повість 1.50
- Везушко В.: Богдан Лепкий 40
- Ю. Вуржаківець: Виноградник 1.50
- М. Верховинець: Діти, брате мій 50
- Височенко А.: СССР без маски 1.00
- Ворд В.: 5 ідей, які змінують світ 2.50
- Винниченко В.: Мій двоє сил 40
- Гришак П.: Галицько-Волинська Держава 2.00
- Данько М.: СССР в історії народів 30
- Дашкевич Р.: Артилерія Бригади СС в боротьбі за Київські Золоті Ворота 2.00
- Заводович Р.: Соїка Шугарка 70
- За волю України. Історичний Альманах УСС 10.00
- Кашенко А.: Борці за правду 50
- Кедрин-Рудницький І.: Висиралена правда 1.00
- Керницький І.: Перелеті птахи 1.00
- Ковбач О.: Записки полоненого 2.00
- Коренець О.: Зніток малого монгола 40
- Купчинський Роман: Скоропад 3.50
- Липа Ю.: Призначення України 1.00
- Наш Львів 1.00
- Пастернак М.: Українська жінка у хореографії 2.50
- Прокопів: По п'ятдесят шість років на Україні 80
- Ріпський Ст.: Українське Січове Стрілецтво 3.00
- Бібліографія джерел до історії УСС 1.00
- Смілянці: Спогади Богдана 1.00
- Франко: Ліс Милота 30
- Яковлев В.: Договір Богдана Хмельницького 1.00
- І. Соновичий: Артем Ведель і його музична спадщина 3.00
- Остан Тарнавський: Брат Братові. Книга про ЗУАДК 7.00
- М. Прокопів: З Городислянич у світ широкій 3.00
- Панас Феденко: Минуло півстоліття. Зимовий похід Армії УНР 1919-20 1.50
- Авраам Шпирин: У совєтській катівні 1.50
- Мажола Палій: Естетера — Кантата 1.00
- Михайло Осадчий: Білмо 4.50
- Є. Андієвський: Геростратів 2.50
- Ю. Лавриненко: Зруб і парості 7.00
- Войчук В.: Вульчак Т.: Координати т. 1 і 2 9.80
- Костюк Г.: Теорія і дійсність 3.00
- О. Залевський: Мала Музика Енциклопедія 3.50
- Удовиченко А.: Третя Залізна Дівиця. Рік 1919. 7.00
- Кедрин І.: Паралелі в історії України 3.00
- Городиский Орест: Ім. Турчи — Особистий приятель пр. Миколая 1.00
- Лозинський, др. Михайло: Галичина в рр. 1919-1920 5.00
- о. Богдан Курішак: Нерон — п'єса в 5-ох діях 2.00
- Україна — Енциклопедія для молоді 15.00
- 3. Терлецька: Українські страви 7.00
- Ольга Баїбі: Дві сестри 3.00
- Микола Ковальський: При джерелах боротьби Української юретиці під судом КГБ 6.80
- Іван Дубоє: Інтернаціоналізм чи русифікація 2.00
- Ігор Калінець: Підсумуючи мовчання 4.90
- В. Софронів Левницький: Клям'яна Вам три Українці 4.00
- Людвиг Колеснік: Палаті Тріонф 4.00
- Вадим Лесич: Ніхтофор з Кривини 5.00
- Володимир Галан: Батерія Смерти 5.00
- Зосим Дончук: Пріра. Роман 4.00
- Марта Тарнавська: Хвалю Ізюбію 2.00
- Д-р К. Паньківський: Від Держави до Костету 3.75
- Д-р К. Паньківський: Від Костету до Державного Центру 6.00
- Д-р К. Паньківський: Роки німецької окупації 7.00
- Роман Купчинський: Скоропад. Ілюстрації Едварда Козака 3.50
- Леся Лісак: Терпкі пахощі 5.00
- Контрасти: Збірник молодічої творчості (поєзія, проза, музика, графіка). Зредагувала М. Л. Залеська-Онищенко 3.50
- А. Глібів: Байки 2.25
- Микола Подвійний-Угорчак: Чарівний диванчик 2.50
- Катерина Переліса: Мой Матує 1.00
- Уліана Любошин: Розказу вам про Казахстан 4.00
- А. Книжничий: Нарис історії римської літератури 5.00
- Іван Керницький: Герой передмістя 2.50
- Іван Керницький: Перелеті птахи 1.50
- О. Звичайна та М. Млаковий: Ворон народу. Повість. 1 і 2 томи 10.00
- Василь Волицький: Діти про Рогатині і про Рогатинську Приматту Українську Гвіназію 2.00
- Українське Академічне Колектво „Запороже“, Ювілейний Альбом. Зредагував д-р Ол. Соколичин 5.00
- Девід Полтава: Валторна. Збірка поєзія, лірична Девід Гумена: Родивий альбом 1.50
- Олена Василева: Коли брати зхрепчуться 6.00
- Юнацтво в обороні Рідної Землі. Спогади про участь української молоді у Визвольних Змаганнях 1918-1920 рр. 2.00
- Revolutionary Voices. Ukrainian Political Prisoners Condemned Russian Colonialism. By Slava Stetsko, M. A. Foreword by Ivan Matteo Lombardo Hetman of Ukraine Ivan Mazepa — by Clarence A. Manning 6.00
- Ukraine Under the Soviets — by Clarence A. Manning 2.00
- Ivan Franko, Poems — by Percival Cundy 2.50
- Muse in Prison — by Yar Slavutych 60
- Their Land. An Anthology of Ukrainian Short Stories — by Michael Luchkovich 3.00
- Spirit of Ukraine. Ukrainian Contributions to World Culture — by O. Snowyd 60
- The Ukraine: A Submerged Nation — by William Henry Chamberlain 1.00
- Love Ukraine. Ukrainian Lyric by V. Sosyura. English Version by Yar Slavutych. Music by N. Pomenko 60
- Shevchenko's Testament. Annotated Commentaries by John Panchuk 1.80
- A. Dragun: Ukrainian National Association. Its Past and Present 1.20
- Taras Shevchenko Bard of Ukraine by O. Doroshenko 40
- Ukrainian National Movement by Stephen Shumejko 6.50
- Dobriansky L. USA and the Soviet Myth 5.95
- Dobriansky L. The Vulnerable Russians 7.50
- Manning Cl. Ukrainian Literature 6.00
- Chornovil Vyacheslav: The Chornovil Papers 15.00
- A History of Ukraine — by W. Hrushevsky 15.00
- Picture History of Eastern Europe by Ellsworth Raymond and John Stuart Martin 12.50

СВОБОДА

81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

НЕ Є ДОБРИМ БАТЬКО ТА МАТИ, ЯКІ НЕ ЗАБЕЗПЕЧАТЬ ДОСТАТНЬО СЕБЕ І СВОІХ ДІТЕЙ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ. ВІД ЖИТТЯВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЖЕ ЗАВТРА МОЖЕ ЗАЛЕЖАТИ ІХ ВЛАСНА ДОЛЯ ТА ДОЛЯ ІХ ДІТЕЙ!

ВАСИЛЬ ВАРКА РАЙ — роман

Ціна 2.00 долари "СВОБОДА" 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ

Анг. і укр. тексти Ціна 80 центів "СВОБОДА" Jersey City, N.J. 07303 81-83 Grand Street

ТАРЗАН, Ч. 8068. Тарзан і Чуло шукають гелікоптером Наомі

Тарзан і Чуло, підхоплені вгору гелікоптером з Момбузі, починають шукати в джунглях над рікою за сполучачами медестри Нассії. Генерал Іто позичив нам, Тарзана, свою рушницю на слонів з кулями дум-дум. Я можу розірвати корпус мого торговельного човна й затопити його! Чи медестра Наомі вміє плавати? Занадто ризиковно, Чуло! Ті чорти готові вжити її за щит... якщо ми вжили б куль!